

Esgarriacries espanyols

CONCULCACIONS (147)

Que és un esgarriacries? Cerqueu-ho al diccionari, però jo us donaré la meua versió adaptada a aquest cas concret, esgarriacries espanyols.

Primer us posaré dos petits exemples que els tenim cada dia presents a les televisions. El cas més “*diver*”, al meu entendre es dona al País Basc. Resulta que aquests esgarriacries espanyols als que van dedicades aquestes ratlles, han aconseguit com és habitual en ells, una situació única possiblement en tota la història d'aquest món mundial. El president d'aquest país, el “*Lendakari*” que serà elegit d'aquí a pocs dies no parla basc. Sí, “*Patxi Lopez*” parla espanyol i sempre s'ha de dirigir als seus ciutadans en una llengua que no és la del país. Té bemolls l'assumpte, arribar a ser el President d'un país sense parlar-ne la llengua pròpia.

No em digueu que no és un rècord. Si algú coneix algun cas agrairé que em sigui indicat ja que jo no n'he sabut localitzar cap. És un cas excepcional, cosa que sols ho aconsegueixen gent i/o grups especialitzats com són espanyols i francesos, veritables experts en aconseguir destrossar un país amb la màxima brutalitat que qualifiquen de democràtica.

I no riguem perquè als catalans ens ha anat ben just a la darrera elecció d'un President. Sí, és de tots conegut que el que fa de president a Catalunya, parla català de fa quatre dies, amb prou dificultats com perquè milers de persones provinents de llocs més llunyans i possiblement amb menys temps de residència a Catalunya, el parlin molt millor que aquest exemplar que ens ha caigut a sobre, també tan democràticament.

Conyes a part, el tema és molt greu, gravíssim. Si els catalans i bascos no som capaços de canviar aquest fenomen imposat pels espanyols, és que som uns desgraciats, sense personalitat ni identitat nacional i ens mereixem que ens destrossin sense miraments perquè som uns indignes ciutadans dels nostres respectius països.

Esgarriacries és el nom amable d'aquests assassins històrics, que no mereixen el més mínim respecte per part nostre, i no tant sols això, sinó que ens els hem de treure de sobre amb la màxima energia, denunciant-ne els seus afers, delictius, inhumans i per tant detestables.

Tant els uns com els altres, espanyols i francesos, han dedicat els màxims esforços durant la major part de la seva història, a aconseguir liquidar els catalans. Dit clar i català, sols els podem considerar els nostres enemics i aquest és l'únic tracte que podem dedicar a aquests impresentables veïns.

Claudi Romeu, 28 de març del 09